

Pamatnostādnes

**Pamatnostādnes 5/2019 par kritērijiem attiecībā uz tiesībām
tikt aizmirstam meklētājprogrammu lietās saskaņā ar VDAR
(1. daļa)**

2.0 redakcija

Pieņemtas 2020. gada 7. jūlijā

Izdevumu vēsture

2.0 redakcija	2020. gada 7. jūlijs	Pamatnostādņu pieņemšana pēc sabiedriskās apspriešanas
1.1 redakcija	2020. gada 17. februāris	Nelielas korekcijas
1.0 redakcija	2019. gada 2. decembris	Pamatnostādņu pieņemšana pēc sabiedriskās apspriešanas

Satura rādītājs

levads.....	4
1 Pamatojums svītrosanas pieprasīšanas tiesībām saskaņā ar VDAR	6
1.1 1. pamatojums. Tiesības pieprasīt svītrosānu, ja personas dati vairs nav nepieciešami saistībā ar meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzēja veikto apstrādi (17. panta 1. punkta a) apakšpunkts).....	7
1.2 2. pamatojums. Tiesības pieprasīt svītrosānu, datu subjektam atsaucot savu piekrišanu, ja apstrādes juridiskais pamats ir paredzēts VDAR 6. panta 1. punkta a) apakšpunktā vai 9. panta 2. punkta a) apakšpunktā un ja nepastāv cits apstrādes juridiskais pamats (17. panta 1. punkta b) apakšpunkts)	7
1.3 3. pamatojums. Tiesības pieprasīt svītrosānu, ja datu subjekts izmantoja savas tiesības iebilst pret personas datu apstrādi (17. panta 1. punkta c) apakšpunkts)	8
1.4 4. pamatojums. Tiesības pieprasīt svītrosānu, ja personas dati ir apstrādāti nelikumīgi (17. panta 1. punkta d) apakšpunkts).....	9
1.5 5. pamatojums. Tiesības pieprasīt svītrosānu, ja personas dati ir jādzēš, lai nodrošinātu, ka tiek pildīts juridisks pienākums (17. panta 1. punkta e) apakšpunkts).....	10
1.6 6. pamatojums. Tiesības pieprasīt svītrosānu, ja personas dati ir savākti saistībā ar informācijas sabiedrības pakalpojumu piedāvāšanu bērnam (17. panta 1. punkta f) apakšpunkts). 10	
2 Svītrosanas pieprasīšanas tiesību izņēmumi saskaņā ar 17. panta 3. punktu.....	11
2.1 Apstrāde ir nepieciešama vārda un informācijas brīvības izmantošanai	11
2.2 Apstrāde ir nepieciešama, lai izpildītu pārzinim uzliktu juridisku pienākumu vai lai izpildītu uzdevumu, ko veic sabiedrības interesēs vai saistībā ar pārzinim likumīgi piešķirto oficiālo pilnvaru īstenošanu	13
2.2.1 Juridisks pienākums	13
2.2.2 Tāda uzdevuma izpilde, ko veic sabiedrības interesēs vai īstenojot oficiālas pilnvaras. 14	
2.3 Sabiedrības interešu apsvērumi sabiedrības veselības jomā	15
2.4 Arhivēšanas nolūki sabiedrības interesēs, zinātniskās vai vēstures pētniecības nolūkos, vai statistikas nolūkos saskaņā ar 89. panta 1. punktu, ciktāl 1. punktā minētās tiesības varētu neļaut vai būtiski traucēt sasniegt minētās apstrādes mērķus	15
2.5 Likumīgu prasību celšana, īstenošana vai aizstāvēšana	16

Eiropas Datu aizsardzības kolēģija,

ņemot vērā 70. panta 1. punkta e) apakšpunktu Eiropas Parlamenta un Padomes 2016. gada 27. aprīļa Regulā (ES) 2016/679 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (turpmāk —“VDAR”);

ņemot vērā EEZ līgumu un jo īpaši tā XI pielikumu un 37. protokolu, kas grozīts ar EEZ apvienotās komitejas 2018. gada 6. jūlija Lēmumu Nr. 154/2018¹;

ņemot vērā Reglamenta 12. un 22. pantu,

IR PIENĒMUSI ŠĪS PAMATNOSTĀDNES.

IEVADS

1. Saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas (EST) 2014. gada 13. maija spriedumu *Costeja* lietā² datu subjekts var pieprasīt tiešsaistes meklētājprogrammas pakalpojuma sniedzējam (“**meklētājprogrammas pakalpojuma sniedzējs**”)³ dzēst vienu vai vairākas saites uz tīmekļa lapām no rezultātu saraksta, kas atspoguļots pēc meklējuma veikšanas, izmantojot personas vārdu.
2. Saskaņā ar *Google* Pārskatāmības ziņojumu⁴ URL procents, ko *Google* nav svītrojusi, kopš šī sprieduma pēdējo piecu gadu laikā nav audzis. Tomēr papildus EST spriedumam, tā kā uzraudzības iestādes ir novērojušas sūdzību skaita palielināšanos attiecībā uz meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzēju atteikumu svītrot saites no rezultātu saraksta, šķiet, ka datu subjekti vairāk pārzina savas tiesības iesniegt sūdzību par to, ka tiek noraidīti viņu pieprasījumi svītrot saites no rezultātu saraksta.
3. Eiropas Datu aizsardzības kolēģija (“**EDAK**”) saskaņā ar tās rīcības plānu izstrādā pamatnostādnes attiecībā uz Vispārīgās datu aizsardzības regulas (“**VDAR**”) 17. pantu. Līdz minēto pamatnostādņu izstrādes pabeigšanai uzraudzības iestādēm, ciktāl iespējams, jāturpina savlaicīgi izskatīt un izmeklēt datu subjektu iesniegtās sūdzības.
4. Tādēļ šā dokumenta mērķis ir sniegt jēdziena “tiesības tikt aizmirstam” interpretāciju meklētājprogrammu lietās, ņemot vērā VDAR 17. panta prasības (“**tiesības pieprasīt svītrošanu**”). Tiesības tikt aizmirstam ir īpaši paredzētas VDAR 17. pantā, lai ņemtu vērā tiesības pieprasīt svītrošanu, kas noteiktas spriedumā *Coteja* lietā.
5. Tomēr saskaņā ar 1995. gada 24. oktobra Direktīvu 95/46/EK (“**direktīva**”) un kā norādījusi EST minētajā spriedumā *Costeja* lietā⁵, tiesības pieprasīt svītrošanu paredz divas tiesības (tiesības iebilst un

¹ Šajās pamatnostādnēs atsauces uz “dalībvalstīm” būtu jāsaprot kā atsauces uz “EEZ dalībvalstīm”.

² EST 2014. gada 13. maija spriedums lietā C-131/12, *Google Spain SL un Google Inc. / Agencia Española de Protección de Datos (AEPD) un Mario Costeja González*.

³ Ieskaitot tīmekļa arhīvus, piemēram, archive.org

⁴ <https://transparencyreport.google.com/eu-privacy/overview?hl=en>

⁵ EST 2014. gada 13. maija sprieduma lietā C-131/12 88. punkts: “Direktīvas 95/46 12. panta b) punkts un 14. panta pirmās daļas a) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, lai ievērotu šajās tiesību normās paredzētās tiesības, ja tajās paredzētie nosacījumi patiešām ir izpildīti, meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzējam ir jāizdzēš no rezultātu saraksta, kas atspoguļots pēc

tiesības uz dzēšanu (VDAR)). VDAR 21. panta piemērošana ir tieši paredzēta kā trešais nosacījums tiesībām uz dzēšanu. Līdz ar to gan VDAR 17. pantu, gan 21. pantu var izmantot kā juridisko pamatu svītrosanas pieprasījumiem. Tiesības iebilst un tiesības uz dzēšanu jau tika piešķirtas ar direktīvu. Tomēr, kā norādīts tālāk, VDAR lietoto formulējumu nepieciešams grozīt saistībā ar šo tiesību interpretāciju.

6. Vispirms būtu jāņem vērā, ka VDAR 17. pants attiecas uz visiem datu pārziņiem, taču šajā dokumentā uzmanība ir vērsta tikai uz meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzēju veikto apstrādi un datu subjektu iesniegtajiem svītrosanas pieprasījumiem.
7. Ir jāņem vērā daži apsvērumi, piemērojot VDAR 17. pantu attiecībā uz meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzēja veiktu datu apstrādi. Šajā ziņā jānorāda, ka personas datu apstrāde, kas veikta meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzēja darbības ietvaros, ir jānodala no apstrādes, ko veic trešo personu tīmekļa vietņu izdevēji, piemēram, plašsaziņas līdzekļi, kuri nodrošina laikrakstu saturu tiešsaistē⁶.
8. Ja datu subjekts panāk noteikta satura svītrosanu, konkrētais saturs tiek svītrots no meklēšanas rezultātu saraksta attiecībā uz datu subjektu, ja meklēšana veikta, izmantojot personas vārdu. Tomēr šis saturs joprojām būs pieejams, izmantojot citus meklēšanas kritērijus.
9. Svītrojot pieprasījumus, personas dati netiek pilnībā dzēsti. Personas dati netiks dzēsti nedz no avota tīmekļa vietnes, nedz no meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzēja indeksa un kešatmiņas. Piemēram, datu subjekts var pieprasīt tādu personas datu svītrosanu no meklētājprogrammas indeksa, kuri iegūti no plašsaziņas līdzekļiem, piemēram, preses izdevuma raksta. Šajā gadījumā saiti uz personas datiem var svītrot no meklētājprogrammas indeksa, tomēr attiecīgais raksts joprojām paliek attiecīgo plašsaziņas līdzekļu pārziņā un var būt publiski pieejams pat tad, ja tas vairs neparādās meklēšanas rezultātos, izmantojot vaicājumus, kuros ietilpst datu subjekta vārds.
10. Tomēr meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzēji nav vispārīgi atbrīvoti no pilnīgas dzēšanas pienākuma. Dažos izņēmuma gadījumos tiem faktiski jāveic pilnīga dzēšana savos indeksos un kešatmiņā. Piemēram, gadījumā, kad meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzēji pārtrauc izpildīt robots.txt pieprasījumus, kurus īsteno sākotnējais izdevējs, tiem ir pilnībā jādzēš URL uz saturu, nevis jāsvītrot rezultāti, kurus galvenokārt iegūst, izmantojot datu subjekta vārdu.
11. Šajā dokumentā ir apskatīti divi jautājumi. Pirmais jautājums attiecas uz pamatojumu, uz kuru datu subjekts var pajauties, nosūtot svītrosanas pieprasījumu meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzējam saskaņā ar VDAR 17. panta 1. punktu. Otrais jautājums attiecas uz izņēmumiem tiesībām pieprasīt svītrosanu saskaņā ar VDAR 17. panta 3. punktu. Šis dokuments tiks papildināts ar pielikumu, kas attiecas uz novērtēšanas kritērijiem sūdzību izskatīšanai par atteikumiem veikt svītrosanu.
12. Šis dokuments neattiecas uz VDAR 17. panta 2. punktu⁷. Minētajā punktā ir paredzēta prasība datu pārziņiem, kuri ir publiskojuši personas datus, informēt pārziņus, kas atkārtoti izmantojuši attiecīgos

meklējuma veikšanas, izmantojot personas vārdu, saites uz mājaslapām, kuras publicējušas trešās personas un kurās ir informācija saistībā ar šo personu, arī gadījumā, ja šis vārds vai šī informācija nav iepriekš vai vienlaicīgi tikusi izdzēsta no šīm mājaslapām, attiecīgajā gadījumā, pat ja to publicēšana šajās lapās ir likumīga”.

⁶ EST 2014. gada 13. maija spriedums lietā C 131/12; Eiropas Cilvēktiesību tiesa (ECT), “M. L. un W. W. pret Vāciju”, 2018. gada 28. jūnijs.

⁷ Regulas (ES) 2016/679 (VDAR) 17. panta 2. punkts: “Ja pārzinis ir publicējis personas datus un tā pienākums saskaņā ar 1. punktu ir minētos personas datus dzēst, pārzinis, ņemot vērā pieejamo tehnoloģiju un tās piemērošanas izmaksas, veic saprātīgus pasākumus, tostarp tehniskus pasākumus, lai informētu pārziņus, kas veic personas datu apstrādi, ka datu subjekts

personas datus, izmantojot saites, kopijas vai atveidojumus. Šāds informēšanas pienākums neattiecas uz meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzējiem, ja tie atrod informāciju, kurā ir personas dati un kuru publicējušas vai ievietojušas internetā trešās personas, automātiski to indeksē, īslaicīgi glabā un nodod to interneta lietotāju rīcībā noteiktā atlases secībā⁸. Turklāt meklētājprogrammu pakalpojumu sniedzējiem, kuri saņēmuši datu subjekta svītrosanas pieprasījumu, nav jāinformē trešā persona, kura publicējusi attiecīgo informāciju internetā. Šāda pienākuma mērķis ir paredzēt lielāku atbildību sākotnējiem pārziniem un mēģināt novērst datu subjektu iniciatīvu skaita palielināšanos. Šajā saistībā joprojām ir spēkā 29. panta darba grupas apgalvojums, ka meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzējiem “parasti nebūtu jāinformē tādu lapu vietņveži, uz kurām attiecas svītrosana, par to, ka dažām tīmekļa lapām nevar piekļūt no meklētājprogrammas, izmantojot noteiktus vaicājumus”, jo “šādai saziņai nav juridiska pamata saskaņā ar ES datu aizsardzības tiesību aktiem”⁹. Ir paredzēts arī ieviest atsevišķas īpašas pamatnostādnes attiecībā uz VDAR 17. panta 2. punktu.

1 PAMATOJUMS SVĪTROŠANAS PIEPRASĪŠANAS TIESĪBĀM SASKAŅĀ AR VDAR

13. Tiesības pieprasīt svītrosanu atbilstoši VDAR 17. pantam nemaina konstatējumus *Costeja* lietas spriedumā, kurā EST sprieda, ka svītrosana balstās uz tiesībām uz labošanu/dzēšanu un tiesībām iebilst attiecīgi saskaņā ar direktīvas 12. un 14. pantu.
14. VDAR 17. panta 1. punktā ir izklāstīts vispārīgs datu dzēšanas princips šādos sešos gadījumos:
 - a) personas dati vairs nav nepieciešami saistībā ar nolūkiem, kādos tie tika vākti vai citādi apstrādāti (17. panta 1. punkta a) apakšpunkts);
 - b) datu subjekts atsauc savu piekrišanu, uz kuras pamata veikta apstrāde (17. panta 1. punkta b) apakšpunkts);
 - c) datu subjekts izmantoja savas tiesības iebilst pret personas datu apstrādi saskaņā ar VDAR 21. panta 1. punktu un 21. panta 2. punktu;
 - d) personas dati ir apstrādāti nelikumīgi (17. panta 1. punkta d) apakšpunkts);
 - e) dzēšana atbilst tiesību aktu prasībām (17. panta 1. punkta e) apakšpunkts);
 - f) personas dati ir savākti saistībā ar informācijas sabiedrības pakalpojumu piedāvāšanu nepilngadīgam bērnam (17. panta 1. punkta f) apakšpunkts, kurā minēts 8. panta 1. punkts).
15. Visi 17. pantā minētie pamatojumi teorētiski attiecas uz svītrosanas gadījumiem, tomēr praksē daži no minētajiem pamatojumiem tiks izmantoti reti vai netiks izmantoti vispār, piemēram, piekrišanas atsaukšanas gadījumā (sk. tālāk minēto 2. pamatojumu).
16. Tomēr datu subjekts var iesniegt svītrosanas pieprasījumu meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzējam, balstoties uz vairāk nekā vienu pamatojumu. Piemēram, datu subjekts var pieprasīt svītrosanu, jo tas uzskata, ka meklētājprogrammai vairs nav nepieciešams veikt tā personas datu

ir pieprasījis, lai minētie pārzini dzēstu visas saites uz minētajiem personas datiem vai minēto personas datu kopijas vai atveidojumus.”

⁸ Sk. EST 2019. gada 24. septembra sprieduma lietā C-136/17, *GC* un citi pret *CNIL*, 35. punktu un 2014. gada 13. maija sprieduma lietā C-131/12 41. punktu.

⁹ 29. panta datu aizsardzības darba grupa, “Guidelines on the implementation of the Court of Justice of the European Union judgment on “Google Spain and inc v. Agencia Española de Protección de Datos (AEPD) and Mario Costeja González” C-131/12, WP 225, 2014. gada 26. novembris, 23. lpp.

apstrādi (17. panta 1. punkta a) apakšpunkts), un arī izmantot tiesības iebilst pret apstrādi saskaņā ar VDAR 21. panta 1. punktu (17. panta 1. punkta c) apakšpunkts).

17. Lai uzraudzības iestādes izvērtētu sūdzības attiecībā uz meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzēju, kurš ir atteicies dzēst noteiktu meklēšanas rezultātu saskaņā ar VDAR 17. pantu, uzraudzības iestādēm būtu jānosaka, vai ir jāsvītrot saturs, uz kuru attiecas URL. Tām, analizējot sūdzības būtību, būtu jāņem vērā satura veids, kuru dara pieejamu trešo personu tīmekļa vietņu izdevēji.

1.1 1. pamatojums. Tiesības pieprasīt svītrošanu, ja personas dati vairs nav nepieciešami saistībā ar meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzēja veikto apstrādi (17. panta 1. punkta a) apakšpunkts)

18. Saskaņā ar VDAR 17. panta 1. punkta a) apakšpunktu datu subjekts var pieprasīt meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzējam pēc meklēšanas, kas veikta, izmantojot datu subjekta vārdu, svītrot saturu no meklēšanas rezultātiem, ja datu subjekta personas dati, kas sniegti minētajos meklēšanas rezultātos, vairs nav nepieciešami saistībā ar meklētājprogrammas veikto meklēšanu.

19. Šī tiesību norma ļauj datu subjektam pieprasīt savu personas datu svītrošanu, kas ir pieejami ilgāk, nekā nepieciešams meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzēja veiktajai apstrādei. Tomēr šāda apstrāde jo īpaši tiek veikta, lai informācija būtu vieglāk pieejama interneta lietotājiem. Saistībā ar tiesībām pieprasīt svītrošanu ir jānodrošina līdzsvars starp privātās dzīves aizsardzību un interneta lietotāju interesēm piekļūt informācijai. Jo īpaši ir jānovērtē, vai laika gaitā personas dati ir novecojuši vai nav atjaunināti.

20. Piemēram, datu subjekts var izmantot tiesības pieprasīt svītrošanu saskaņā ar 17. panta 1. punkta a) apakšpunktu, ja:

- uzņēmuma rīcībā esošā informācija par datu subjektu ir svītrota no publiskā reģistra;
- saitē uz uzņēmuma tīmekļa vietni ir datu subjekta kontaktinformācija, lai gan datu subjekts vairs nestrādā attiecīgajā uzņēmumā;
- informācijai bija jābūt publicētai internetā vairākus gadus, lai izpildītu juridisko pienākumu, un tā bija pieejama tiešsaistē ilgāk par tiesību aktos noteikto termiņu.

21. Kā liecina piemēri, datu subjekts var pieprasīt satura svītrošanu, ja personas dati acīmredzami nav precīzi pagājušā laika dēļ vai ir novecojuši. Šāds novērtējums būs atkarīgs no sākotnējās apstrādes mērķiem. Līdz ar to, analizējot svītrošanas pieprasījumus saskaņā ar VDAR 17. panta 1. punkta a) apakšpunktu, uzraudzības iestādēm būtu arī jāņem vērā personas datu sākotnējie glabāšanas periodi, ja tie ir zināmi.

1.2 2. pamatojums. Tiesības pieprasīt svītrošanu, datu subjektam atsaucot savu piekrišanu, ja apstrādes juridiskais pamats ir paredzēts VDAR 6. panta 1. punkta a) apakšpunktā vai 9. panta 2. punkta a) apakšpunktā un ja nepastāv cits apstrādes juridiskais pamats (17. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

22. Saskaņā ar VDAR 17. panta 1. punkta b) apakšpunktu datu subjekts var panākt savu personas datu dzēšanu, ja tas atsauc piekrišanu apstrādei.

23. Svītrošanas gadījumā tas nozīmētu, ka meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzējs būtu izmantojis datu subjekta piekrišanu kā likumīgu pamatu apstrādei. Saistībā ar VDAR 17. panta 1. punktu rodas jautājums par likumīgo apstrādes pamatu, kuru meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzējs izmanto, sniedzot meklēšanas rezultātus, tostarp personas datus.

24. Tādēļ šķiet maz ticams, ka datu subjekts iesniegs svītrosanas pieprasījumu, balstoties uz to, ka tas vēlas atsaukt piekrišanu, jo pārzinis, kuram attiecīgais datu subjekts sniedza piekrišanu, ir tīmekļa izdevējs, nevis meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzējs, kurš indeksē datus. Šo interpretāciju apstiprināja EST 2019. gada 24. septembra spriedumā lietā C-136-17 ("**Google 2 spriedums**").¹⁰ Tiesa norāda, ka "[...] ka šai piekrišanai ir jābūt "konkrētai" un tā tad konkrēti jāattiecas uz apstrādi, kas veikta meklētājprogrammas darbības ietvaros [...]. Taču praksē ir grūti iedomāties [...], ka meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzējs prasītu datu subjektu skaidru piekrišanu pirms viņu personu datu apstrādes savas atsauču piesaistīšanas darbības vajadzībām. Katrā ziņā [...] jau tas vien, ka persona izsaka lūgumu atsaistīt atsauces, principā nozīmē, ka vismaz šā lūguma izteikšanas brīdī viņa vairs nepiekrīt meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzēja veiktajai apstrādei."
25. Tomēr gadījumā, ja datu subjekts atsauktu savu piekrišanu attiecībā uz savu datu izmantošanu konkrētā tīmekļa lapā, šādas tīmekļa lapas sākotnējam izdevējam būtu jāinformē meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzēji, kuri indeksējuši attiecīgos datus saskaņā ar VDAR 17. panta 2. punktu. Līdz ar to šādā gadījumā datu subjektam joprojām būtu tiesības panākt savu personas datu svītrosanu, taču saskaņā ar 17. panta 1. punkta c) apakšpunktu.

1.3 3. pamatojums. Tiesības pieprasīt svītrosanu, ja datu subjekts izmantoja savas tiesības iebilst pret personas datu apstrādi (17. panta 1. punkta c) apakšpunkts)

26. Saskaņā ar VDAR 17. panta 1. punkta c) apakšpunktu datu subjekts var panākt, ka meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzējs dzēš tā personas datus, ja tas iebilst pret apstrādi saskaņā ar VDAR 21. panta 1. punktu un ja datu pārziņa veiktajai apstrādei nav nekāda svarīgāka leģitīma pamata.
27. Tiesības iebilst nodrošina stingrākus aizsardzības pasākumus datu subjektiem, jo tās neierobežo pamatojumu, saskaņā ar kuru datu subjekti var pieprasīt svītrosanu atbilstoši VDAR 17. panta 1. punktam.
28. Tiesības iebilst pret apstrādi bija paredzētas direktīvas 14. pantā¹¹ un bija pamatojums, lai pieprasītu svītrosanu, kopš sprieduma *Costeja* lietā. Tomēr atšķirības VDAR 21. panta un direktīvas 14. panta formulējumā norāda, ka var pastāvēt arī atšķirības to piemērošanā.
29. Saskaņā ar direktīvu datu subjektam bija jāpamato savs pieprasījums "uz viņa konkrēto situāciju attiecināmu nenoraidāmu likumīgu iemeslu dēļ". VDAR gadījumā datu subjekts var iebilst pret apstrādi, "balstoties uz iemesliem saistībā ar viņa īpašo situāciju". Līdz ar to tam vairs nav jāpierāda "nenoraidāmu likumīgu iemeslu" esība.
30. Tādējādi ar VDAR tiek mainīts pierādīšanas pienākums, paredzot prezumpciju par labu datu subjektam, turpretim nosakot pārzinim pienākumu norādīt uz "pārlicinošiem leģitīmiem apstrādes iemesliem" (21. panta 1. punkts). Līdz ar to, kad meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzējs saņem svītrosanas pieprasījumu, balstoties uz datu subjekta īpašo situāciju, tagad tam ir jādzēš personas dati saskaņā ar VDAR 17. panta 1. punkta c) apakšpunktu, ja vien tas nevar norādīt uz "svarīgāku leģitīmu pamatu" konkrētā meklēšanas rezultāta iekļaušanai, kas, ņemot vērā 21. panta 1. punktu, ir "pārlicinoši leģitīmi [...] iemesli, kas ir svarīgāki par datu subjekta interesēm, tiesībām un brīvībām". Meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzējs var noteikt "svarīgāku leģitīmu pamatu", tostarp VDAR 17. panta 3. punktā

¹⁰ EST 2019. gada 24. septembra spriedums lietā C-136/17, *Commission nationale de l'informatique et des libertés (CNIL)* pret *Google LLC*.

¹¹ Direktīvas 95/46/EK 14. pants: "Dalībvalstis piešķir datu subjektam tiesības: a) vismaz 7. panta e) un f) apakšpunktā norādītajos gadījumos jebkurā laikā uz viņa konkrēto situāciju attiecināmu nenoraidāmu likumīgu iemeslu dēļ iebilst pret datu apstrādi, kas attiecas uz viņu, ja vien attiecīgās valsts tiesību akti neparedz citādi. Ja iebildums ir pamatots, personas datu apstrādātāja ierosinātajā apstrādē vairs nedrīkst iesaistīt šos datus."

paredzētos atbrīvojumus. Tomēr, ja meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzējs nenorāda uz svarīgāka leģitīma pamata esību, datu subjektam ir tiesības panākt svītrosānu saskaņā ar VDAR 17. panta 1. punkta c) apakšpunktu. Faktiski svītrosānas pieprasījumi tagad paredz līdzsvara nodrošināšanu starp iemesliem saistībā ar datu subjekta īpašo situāciju un meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzēja pārliecinošajiem leģitīmajiem iemesliem. Šāda izvērtējuma veikšanā nozīmīga loma var būt līdzsvaram starp privātās dzīves aizsardzību un interneta lietotāju interešu aizsardzību piekļūt informācijai atbilstoši EST pieņemtajam lēmumam spriedumā *Costeja* lietā, kā arī līdzsvaram, kuru Eiropas Cilvēktiesību tiesa (ECT) ņem vērā preses jautājumos.

31. Tādēļ meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzēji un uzraudzības iestādes joprojām var izmantot 29. panta darba grupas izstrādātos svītrosānas kritērijus pamatnostādnēs par Eiropas Savienības Tiesas sprieduma "*Google Spain un Inc pret Agencia Española de Protección de Datos (AEPD) un Mario Costeja González*" īstenošanu C-131/12, lai novērtētu svītrosānas pieprasījumu, pamatojoties uz tiesībām iebilst (VDAR 17. panta 1. punkta c) apakšpunkts).
32. Šajā saistībā datu subjekta "*īpašā situācija*" būs svītrosānas pieprasījuma pamatā (piemēram, meklēšanas rezultāts rada kaitējumu datu subjektam, piesakoties darbā, vai apdraud tā reputāciju personīgajā dzīvē) un tiks ņemta vērā, nodrošinot līdzsvaru starp individuālajām tiesībām un tiesībām uz informāciju, papildus tradicionālajiem kritērijiem svītrosānas pieprasījumu izskatīšanai, piemēram:
- datu subjektam ir nozīme sabiedrības dzīvē,
 - konkrētā informācija nav saistīta ar datu subjekta darbu, bet ietekmē tā privāto dzīvi,
 - informācija ir uzskatāma par nauda runu, neslavas celšanu, apmelošanu vai citiem pārkāpumiem izteikumos pret datu subjektu saskaņā ar tiesas nolēmumu,
 - dati tiek atspoguļoti kā pārbaudīta informācija, bet informācija ir neprecīza;
 - dati attiecas uz salīdzinoši maznozīmīgu kriminālpārkāpumu, kurš izdarīts pirms ilga laika un rada kaitējumu datu subjektam.

33. Tomēr minētie kritēriji nav jāizvērtē, ja nepastāv pārliecinoši leģitīmi iemesli pieprasījuma noraidīšanai.

1.4 4. pamatojums. Tiesības pieprasīt svītrosānu, ja personas dati ir apstrādāti nelikumīgi (17. panta 1. punkta d) apakšpunkts)

34. Saskaņā ar VDAR 17. panta 1. punkta d) apakšpunktu datu subjekts var pieprasīt savu personas datu dzēšanu, ja tie ir apstrādāti nelikumīgi.
35. Nelikumīgas apstrādes jēdzienu vispirms interpretē, ņemot vērā VDAR 6. pantu, kas attiecas uz apstrādes likumīgumu. Citi principi, kas paredzēti VDAR (piemēram, VDAR 5. pantā vai II nodaļas citos punktos noteiktie principi) var palīdzēt šādai interpretācijai.
36. Otrkārt, minētais jēdziens tiek interpretēts plaši kā citu tiesību aktu prasību, kas nav VDAR prasības, pārkāpums. Šāda interpretācija objektīvi jāīsteno uzraudzības iestādēm saskaņā ar valsts tiesību aktiem vai tiesas lēmumu. Piemēram, svītrosānas pieprasījumu piešķir gadījumos, ja personas datu iekļaušana ir tieši aizliegta ar tiesas nolēmumu.

Ja meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzējs nevar norādīt uz apstrādes juridisku pamatu, svītrosānas pieprasījumam var piemērot VDAR 17. panta 1. punkta d) apakšpunktu, jo personas datu apstrāde šādos gadījumos ir jāuzskata par nelikumīgu. Tomēr jāatgādina, ka sākotnējās apstrādes nelikumīguma gadījumos, datu subjektam ir tiesības pieprasīt svītrosānu saskaņā ar VDAR 17. panta 1. punkta c) apakšpunktu.

1.5 5. pamatojums. Tiesības pieprasīt svītrošanu, ja personas dati ir jādzēš, lai nodrošinātu, ka tiek pildīts juridisks pienākums (17. panta 1. punkta e) apakšpunkts)

37. Saskaņā ar VDAR 17. panta 1. punkta e) apakšpunktu datu subjekts var pieprasīt meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzējam svītrot vienu vai vairākus meklēšanas rezultātus, ja personas dati ir jādzēš, izpildot juridisku pienākumu, kas paredzēts Savienības vai dalībvalsts tiesību aktos, kuri attiecas uz konkrēto meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzēju.
38. Juridiskā pienākuma izpilde var būt paredzēta tiesas nolēmumā, tieši noteikta valstu vai ES tiesību aktos saistībā ar "juridisku pienākumu veikt dzēšanu" vai vienkārši izrietēt no meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzēja pārkāpuma attiecībā uz glabāšanas periodu. Ilustratīvā nolūkā datu glabāšanas periods ir noteikts tekstā, bet netiktu ievērots (taču šī hipotēze attiecas uz publiskiem dokumentiem). Šis gadījums varbūt varētu ietvert hipotēzi par neanonimizētiem vai identifikācijas datiem, kas pieejami atvērto datu ietvaros.

1.6 6. pamatojums. Tiesības pieprasīt svītrošanu, ja personas dati ir savākti saistībā ar informācijas sabiedrības pakalpojumu piedāvāšanu bērnam (17. panta 1. punkta f) apakšpunkts)

39. Saskaņā ar VDAR 17. panta 1. punkta f) apakšpunktu datu subjekts var pieprasīt meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzējam svītrot vienu vai vairākus rezultātus, ja personas dati ir savākti saistībā ar informācijas sabiedrības pakalpojumu piedāvāšanu bērnam saskaņā ar VDAR 8. panta 1. punktu.
40. Panta attiecas uz informācijas sabiedrības pakalpojumu tiešu sniegšanu un neattiecas uz citiem apstrādes veidiem. VDAR nav definēti informācijas sabiedrības pakalpojumi, bet tajā ir sniegta atsauce uz esošajām definīcijām ES tiesību aktos¹². Pastāv dažas problēmas saistībā ar interpretāciju, jo Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 8. jūnija Direktīvas 2000/31/EK 18. apsvērumā ir sniegta jēdziena "informācijas sabiedrības pakalpojumu tieša sniegšana" plaša un neskaidra definīcija. Tajā galvenokārt norādīts, ka šie pakalpojumi "ietver plašu tiešsaistē notiekošu ekonomisko darbību spektru", bet ir minēts, ka tie neaprobežojas ar "pakalpojumiem, kas rada iespēju tiešsaistē slēgt līgumus, bet ietver arī pakalpojumus, **ciktāl tie ir saimnieciska darbība**, par kuriem saņēmēji nemaksā, piemēram, pakalpojumi, kas piedāvā tiešsaistes informāciju vai komercziņojumus, vai pakalpojumus, kas piedāvā instrumentus informācijas meklēšanai, pieklūšanai un ieguvei", nosakot saimnieciskās darbības kritērijus.
41. Saskaņā ar iepriekš minēto uz meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzēju darbību varētu attiekties informācijas sabiedrības pakalpojumu tieša sniegšana. Tomēr meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzēji nepieprasa informāciju par to, vai personas dati, kurus tie indeksē, attiecas uz bērnu. Taču, pamatojoties uz to īpašajiem pienākumiem un piemērojot VDAR 17. panta 3. punktu, tiem būtu jāsvītros saturs saistībā ar bērnu atbilstoši VDAR 17. panta 1. punkta c) apakšpunktam, atzīstot, ka bērna esamība ir derīgs "pamatojums, kas saistīts ar konkrētu situāciju" (VDAR 21. pants) un ka "bērniem ir nepieciešama īpaša aizsardzība attiecībā uz viņu personas datiem" (VDAR 38. apsvēruma). Tādā gadījumā ir jāņem vērā konteksts, kādā personas datu vākšanu veic sākotnējais pārzinis. Ja datu subjekts pieprasa satura svītrošanu, jo īpaši jāņem vērā datums, kurā tika sākta apstrāde sākotnējā tīmekļa vietnē.

¹² Konkrētāk, 1. panta 1. punkta b) apakšpunkts Eiropas Parlamenta un Padomes 2015. gada 9. septembra Direktīvā (ES) 2015/1535, ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko noteikumu un Informācijas sabiedrības pakalpojumu noteikumu jomā (kodificētā redakcija).

2 SVĪTROŠANAS PIEPRASĪŠANAS TIESĪBU IZŅĒMUMI SASKAŅĀ AR 17. PANTA 3. PUNKTU

42. VDAR 17. panta 3. punktā ir noteikts, ka VDAR 17. panta 1. un 2. punktu nepiemēro, ja apstrāde ir nepieciešama:

- a) lai īstenotu tiesības uz vārda brīvību un informāciju (*17. panta 3. punkta a) apakšpunkts*);
- b) lai izpildītu juridisku pienākumu, kas prasa veikt apstrādi, kā paredzēts Savienības vai dalībvalsts tiesību aktos, kuri piemērojami pārzinim, vai lai izpildītu uzdevumu, ko veic sabiedrības interesēs vai saistībā ar pārzinim likumīgi piešķirto oficiālo pilnvaru īstenošanu (*17. panta 3. punkta b) apakšpunkts*);
- c) pamatojoties uz sabiedrības interesēm sabiedrības veselības jomā saskaņā ar 9. panta 2. punkta h) un i) apakšpunktu, kā arī 9. panta 3. punktu (*17. panta 3. punkta c) apakšpunkts*);
- d) arhivēšanas nolūkos sabiedrības interesēs, zinātniskās vai vēstures pētniecības nolūkos, vai statistikas nolūkos saskaņā ar 89. panta 1. punktu, ciktāl 1. punktā minētās tiesības varētu neļaut vai būtiski traucēt sasniegt minētās apstrādes mērķus (*17. panta 3. punkta d) apakšpunkts*); vai
- e) lai celtu, īstenotu vai aizstāvētu likumīgas prasības (*17. panta 3. punkta e) apakšpunkts*).

43. Šīs daļas mērķis ir pierādīt, ka lielākā daļa VDAR 17. panta 3. punktā paredzēto izņēmumu nav piemēroti svītrosanas pieprasījuma gadījumā. Ņemot vērā šādu nepiemērotību, attiecībā uz svītrosanas pieprasījumiem atbilstošāk būtu piemērot VDAR 21. pantu. Jebkurā gadījumā jāatceras, ka VDAR 17. panta 3. punktā paredzētos izņēmumus var piemērot kā pārliecinošus leģitīmus iemeslus saskaņā ar VDAR 17. panta 1. punkta c) apakšpunktu.

2.1 Apstrāde ir nepieciešama vārda un informācijas brīvības izmantošanai

44. Šis VDAR 17. panta 1. punkta izņēmums jāinterpretē un jāpiemēro dzēšanas īpatnību kontekstā. VDAR 17. panta 1. punkts ir aprakstīts kā skaidrs un beznosacījumu pilnvarojums, kas paredzēts pārziniem. Ja ir izpildīti VDAR 17. panta 1. punktā izklāstītie nosacījumi, pārzina "*pienākums ir bez nepamatotas kavēšanās dzēst personas datus*". Tomēr tas nav spēkā visos gadījumos. VDAR 17. panta 3. punktā minētajos izņēmumos ir norādīti gadījumi, kuros šis pienākums nav spēkā.

45. Tomēr līdzsvars starp ieinteresēto personu tiesību aizsardzību un vārda brīvības, tostarp brīvas piekļuves informācijai, aizsardzību ir VDAR 17. panta neatņemama daļa.

46. EST atzina spriedumā *Costeja* lietā un atkārtoti atzina spriedumā *Google 2* lietā, ka apstrāde, ko veic meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzējs, var būtiski ietekmēt pamattiesības uz privāto dzīvi un datu aizsardzību, kad tiek veikta meklēšana, izmantojot datu subjekta vārdu.

47. Izvērtējot datu subjektu tiesības un brīvības un interneta lietotāju intereses piekļūt informācijai, izmantojot meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzēju, Tiesa konstatēja: "*Lai gan, protams, datu subjekta intereses, kuras aizsargātas ar šiem pantiem, parasti ir svarīgākas nekā šo interneta lietotāju intereses, šis līdzsvars tomēr īpašos gadījumos var būt atkarīgs no attiecīgās informācijas būtības un tās*

jutīguma attiecībā pret datu subjekta privāto dzīvi, kā arī sabiedrības interesēm saņemt šo informāciju, kas var atšķirties, tostarp atkarībā no šīs personas lomas sabiedriskajā dzīvē.”¹³

48. Tiesa arī uzskatīja, ka datu subjekta tiesības parasti ir svarīgākas¹⁴ par interneta lietotāju interesēm piekļūt informācijai, izmantojot meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzēju. Tomēr tā norādīja vairākus faktorus, kuri var ietekmēt šādu izvērtējumu. Cita starpā tie ir: informācijas veids vai jutīgums un jo īpaši interneta lietotāju interese piekļūt informācijai — šī interese var būt atkarīga no ieinteresētās personas nozīmīguma sabiedriskajā dzīvē.
49. Tiesas veiktā svītrosanas analīze norāda, ka izvērtējot svītrosanas pieprasījumus, lēmumā par meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzēja meklēšanas rezultātu saglabāšanu vai bloķēšanu obligāti jāņem vērā, kāda būtu svītrosanas lēmuma ietekme uz interneta lietotāju piekļuvi informācijai¹⁵. Šī ietekme ne vienmēr nozīmē svītrosanas pieprasījuma noraidīšanu. Kā apstiprinājusi Tiesa, šāda iejaukšanās datu subjekta pamattiesībās ir jāpamato ar īpašām sabiedrības interesēm piekļūt attiecīgajai informācijai.
50. Tiesa arī nošķīra tīmekļa izdevēja informācijas izplatīšanas legimitāti un meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzēja legimitāti. Tiesa atzina, ka tīmekļa izdevēja darbību var veikt tikai žurnālistikas vajadzībām, un šādā gadījumā tīmekļa izdevējs varētu izmantot izņēmumus, kurus dalībvalstis varētu paredzēt šādos gadījumos, pamatojoties uz direktīvas 9. pantu (pašlaik VDAR 85. panta 2. punkts). Šajā saistībā 2018. gada 28. jūnija spriedumā lietā “*M. L. un W. W. pret Vāciju*” ECT norādīja, ka līdzsvara nodrošināšanai starp attiecīgajām interesēm var būt dažādi rezultāti atkarībā no konkrētā pieprasījuma (nodalot i) dzēšanas pieprasījumu, kas iesniegts sākotnējam izdevējam, kura darbība ir cieši saistīta ar to, ko vārda brīvība cenšas aizsargāt, un ii) pieprasījumu, kas iesniegts meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzējam, kura galvenās intereses nav publicēt sākotnējo informāciju par datu subjektu, bet ļaut noteikt pieejamo informāciju par attiecīgo personu un gūt par to priekšstatu).
51. Šie apsvērumi būtu jāizvērtē saistībā ar sūdzībām atbilstoši VDAR 17. pantam, jo attiecīgo lēmumu ietvaros tādu datu subjektu tiesības, kuri pieprasījuši svītrosanu, jāizvērtē, ņemot vērā interneta lietotāju intereses piekļūt informācijai.
52. Kā EST paskaidroja spriedumā *Google 2* lietā, VDAR 17. panta 3. punkta a) apakšpunktā “*izpaužas tas, ka tiesības uz personas datu aizsardzību nav absolūtas tiesības, bet gan [...] tās ir jāaplūko saistībā ar to funkciju sabiedrībā un jāsamēro ar citām pamattiesībām atbilstoši samērīguma principam*”.¹⁶ Tajā “*ir skaidri noteikta prasība Hartas 7. un 8. pantā nostiprinātās pamattiesības uz privātās dzīves neaizskaramību un personas datu aizsardzību samērot ar Hartas 11. pantā garantētajām pamattiesībām uz informācijas brīvību*.”¹⁷
53. Tiesa secina, ka “*gadījumā, ja meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzējam tiek izteikts lūgums atsaistīt atsauces uz tīmekļa lapu, kurā ir publicēti personas dati, kuri ietilpst kādā no [...] īpašajām kategorijām, šim pakalpojumu sniedzējam, pamatojoties uz visiem konkrētā gadījuma apstākļiem un ņemot vērā Hartas 7. un 8. pantā nostiprināto datu subjekta pamattiesību uz privātās dzīves neaizskaramību un personas datu aizsardzību aizskāruma smagumu, ir jāpārbauda, vai — pamatojoties uz būtiskām sabiedrības interesēm [...] — šīs saites iekļaušana rezultātu sarakstā, kas parādās, veicot*

¹³ EST 2014. gada 13. maija sprieduma lietā C-131/12 81. punkts; EST 2019. gada 24. septembra sprieduma lietā C-136/17 66. punkts.

¹⁴ EST 2014. gada 13. maija sprieduma lietā C-131/12 99. punkts; EST 2019. gada 24. septembra sprieduma lietā C-136/17 53. punkts.

¹⁵ EST 2019. gada 24. septembra sprieduma lietā C-136/17 56. un turpmākie punkti.

¹⁶ EST 2019. gada 24. septembra sprieduma lietā C-136/17 57. punkts.

¹⁷ EST 2019. gada 24. septembra sprieduma lietā C-136/17 59. punkts:

meklēšanu pēc šā subjekta vārda, izrādās esam absolūti nepieciešama, lai aizsargātu Hartas 11. pantā nostiprināto informācijas brīvību to interneta lietotāju gadījumā, kuri varētu būt ieinteresēti piekļūt šīm tīmekļa lapām, veicot šādu meklēšanu.”¹⁸

54. Visbeidzot, atkarībā no lietas apstākļiem, meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzēji var atteikties svītrot saturu, ja tie var pierādīt, ka tā iekļaušana meklēšanas rezultātu sarakstā ir absolūti nepieciešama interneta lietotāju informācijas brīvības aizsardzībai.

2.2 Apstrāde ir nepieciešama, lai izpildītu pārzinim uzlikto juridisku pienākumu vai lai izpildītu uzdevumu, ko veic sabiedrības interesēs vai saistībā ar pārzinim likumīgi piešķirto oficiālo pilnvaru īstenošanu

55. Šā atbrīvojuma saturs apgrūtina tā piemērošanu meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzēju darbībai, un tas var ietekmēt lēmumus par noteiktu rezultātu svītrošanu, jo meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzēju veikta datu apstrāde principā balstās uz meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzēja leģitīmām interesēm.

2.2.1 Juridisks pienākums

56. Ir grūti iedomāties tādu tiesību normu esību, kurās būtu paredzēta prasība meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzējiem izplatīt noteiktu informāciju. Tas izriet no to veiktās darbības veida. Meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzēji nesagatavo un nesniedz informāciju.
57. Tādēļ šķiet maz ticams, ka dalībvalstu tiesību aktos ir prasības meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzējiem publicēt noteikta veida informāciju, nevis paredzēts pienākums veikt šādu publicēšanu citās tīmekļa lapās, kuras pēc tam piesaista meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzēji.
58. Šādu novērtējumu var attiecināt arī uz iespēju, ka Savienības vai dalībvalstu tiesību akti ļauj publiskām iestādēm pieņemt lēmumus, kuros paredzēta prasība meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzējiem publicēt informāciju tieši, nevis izmantojot URL saites uz tīmekļa lapu, kurā atrodas konkrētā informācija.
59. Ja pastāv gadījumi, kuros dalībvalstu tiesību aktos ir paredzēta prasība meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzējiem publicēt lēmumus vai dokumentus, kuros ir personas dati, vai publiskās iestādes ir pilnvarotas pieprasīt šādu publicēšanu, būtu jāpiemēro VDAR 17. panta 3. punkta b) apakšpunktā ietvertais atbrīvojums.
60. To piemērojot, jāņem vērā paredzētie nosacījumi, proti, ka attiecīgās informācijas saglabāšana ir nepieciešama, lai izpildītu juridisko pienākumu veikt publicēšanu. Piemēram, juridisks pienākums vai tādas iestādes lēmums, kurai ir likumīgas tiesības to pieņemt, var ietvert publicēšanas termiņu, vai tajā var būt tieši noteikti mērķi, kuri sasniegti noteiktā laikposmā. Šādos gadījumos, ja svītrošanas pieprasījums iesniegts pēc minēto termiņu beigām, būtu jāpieņem, ka atbrīvojums vairs nav spēkā.
61. Dalībvalstu tiesību aktos bieži vien ir paredzēta personas datus saturošas informācijas publicēšana tīmekļa lapās. Nevar uzskatīt, ka VDAR 17. panta 3. punkta b) apakšpunktā paredzētais atbrīvojums attiecas uz juridisko pienākumu veikt publicēšanu vai saglabāt publicēto informāciju, jo tas nav vērsts uz meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzēju, bet gan uz tīmekļa izdevējiem, kuru saturs ir piesaistīts meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzēja indeksam. Tādēļ meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzējs nevar atsaukties uz pienākuma esību noraidīt svītrošanas pieprasījumu.

¹⁸ EST 2019. gada 24. septembra sprieduma lietā C-136/17 69. punkts.

62. Tomēr citiem tīmekļa izdevējiem paredzētais juridiskais pienākums veikt publicēšanu būtu jāņem vērā, nosakot līdzsvaru starp datu subjektu tiesībām un interneta lietotāju interesēm piekļūt informācijai. Tas, ka informācija jāpublicē internetā ar juridiskām pilnvarām vai saskaņā ar tādas iestādes lēmumu, kurai ir juridiskas tiesības to pieņemt, norāda, ka pastāv interese, lai sabiedrībai būtu piekļuve attiecīgajai informācijai.
63. Pieņemumu par dominējošas sabiedrības intereses esību nevar tādā pašā veidā attiecināt uz sākotnējām tīmekļa lapām salīdzinājumā ar meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzēju rezultātu indeksu. Lai gan juridiskais pienākums publicēt informāciju noteiktās tīmekļa vietnēs var būt par pamatu secinājumam, ka šādu informāciju nevajag dzēst no attiecīgās tīmekļa lapas, lēmums par rezultātiem, kurus nodrošina meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzējs, ja datu subjekta vārds tiek izmantots kā meklēšanas termins, var atšķirties.
64. Šādos gadījumos svītrosanas pieprasījuma novērtējuma ietvaros nevajag pieņemt, ka juridiskā pienākuma veikt publicēšanu esība nozīmē, ka, ciktāl šis pienākums attiecas uz sākotnējiem tīmekļa izdevējiem, meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzējs nevar piekrist svītrosanai.
65. Lēmums būtu jāpieņem, nodrošinot līdzsvaru starp datu subjekta tiesībām un interneta lietotāju interesēm piekļūt šai informācijai ar meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzēja starpniecību.

2.2.2 Tāda uzdevuma izpilde, ko veic sabiedrības interesēs vai īstenojot oficiālas pilnvaras

66. Meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzēji nav publiskas iestādes un līdz ar to neīsteno oficiālas pilnvaras.
67. Tomēr tie varētu īstenot šādas pilnvaras, ja tās tiktu piešķirtas ar dalībvalsts vai Savienības tiesību aktiem. Tādā pašā veidā tie varētu veikt uzdevumus sabiedrības interešu labā, ja to darbība būtu uzskatāma par nepieciešamu attiecīgo sabiedrības interešu mērķu sasniegšanai saskaņā ar valsts tiesību aktiem¹⁹.
68. Ņemot vērā meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzēju īpašības, ir maz ticams, ka dalībvalstis piešķirs tiem valsts pilnvaras vai uzskatīs, ka to darbība pilnībā vai daļēji ir nepieciešama likumīgi noteikto sabiedrības interešu mērķu sasniegšanai.
69. Ja, neraugoties uz minēto, pastāv gadījums, kurā dalībvalstu tiesību aktos meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzējiem ir piešķirtas valsts pilnvaras vai to darbības ir saistītas ar sabiedrības interešu mērķu sasniegšanu, tie var izmantot VDAR 17. panta 3. punkta b) apakšpunktā paredzēto atbrīvojumu. Apsvērumi, kas iepriekš izklāstīti attiecībā uz gadījumiem, kuros dalībvalstu tiesību aktos bija paredzēts juridisks pienākums apstrādāt informāciju meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzējiem, ir spēkā arī šajā gadījumā.
70. Lai pieņemtu lēmumu, vai ievērot svītrosanas pieprasījumu ar šo atbrīvojumu saistīto iemeslu dēļ, ir nepieciešams noteikt, vai informācijas saglabāšana meklētājprogrammas rezultātos ir nepieciešama izvirzīto sabiedrības interešu mērķu sasniegšanai vai īstenojot juridiskas pilnvaras.
71. No otras puses, pilnvaru vai sabiedrības interešu juridisko definīciju nosaka dalībvalsts, un, ja meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzējs noraida svītrosanas pieprasījumu, pamatojoties uz šo atbrīvojumu, ir jāsaprot arī, ka tas šādi rīkojas, jo uzskata, ka tā darbība ir nepieciešama sabiedrības interešu mērķu sasniegšanai. Šādā gadījumā meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzējam būtu

¹⁹ VDAR 6. panta 3. punkts: "Šā panta 1. punkta c) un e) apakšpunktā minēto apstrādes pamatu nosaka ar:

a) Savienības tiesību aktiem; vai

b) dalībvalsts tiesību aktiem, kas piemērojami pārzinim [..]"

jānorāda iemesli, kāpēc tas uzskata, ka tā darbība tiek veikta sabiedrības interesēs. Ja šāds paskaidrojums netiek sniegts, nevar tikt pieņemts, ka atteikums izpildīt datu subjekta svītrosanas pieprasījumu ir balstīts uz šo atbrīvojumu.

72. Līdz ar to iespējamo sūdzību izskata tādas dalībvalsts uzraudzības iestāde, kuras tiesību akti tiek piemēroti, saskaņā ar VDAR 55. panta 2. punktu.

2.3 Sabiedrības interešu apsvērumi sabiedrības veselības jomā

73. Šis atbrīvojums ir īpašs gadījums, kas balstās uz apstrādes nepieciešamību sabiedrības interešu īstenošanai.

74. Šajā gadījumā sabiedrības intereses attiecas tikai uz sabiedrības veselības jomu, taču tāpat kā sabiedrības interešu gadījumā citās jomās likumīgais apstrādes pamats ir jānosaka Savienības vai dalībvalstu tiesību aktos.

75. No šā atbrīvojuma piemērošanas viedokļa meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzēja darbības kontekstā var izdarīt tādus pašus secinājumus, kā minēts iepriekš. Ir maz ticams, ka dalībvalstu vai Savienības tiesību aktos var noteikt saistību starp meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzēja darbību un informācijas vai informācijas kategorijas saglabāšanu meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzēja rezultātos, lai sasniegtu sabiedrības interešu mērķus sabiedrības veselības jomā.

76. Šis secinājums ir skaidrāks, ja ņem vērā, ka svītrosana paredz tikai dažu rezultātu dzēšanu no tādu rezultātu lapas, kas iegūti, galvenokārt ievadot vārdu kā meklēšanas kritēriju. Tomēr informācija netiek dzēsta no meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzēja indeksiem, un to var izgūt, izmantojot citus terminus.

77. Tādēļ ir grūti iedomāties, ka šo rezultātu attēlošanas nodrošināšanu, pārsvarā veicot meklēšanu, izmantojot datu subjekta vārdu, var uzskatīt par nepieciešamu sabiedrības interešu apsvērumu dēļ sabiedrības veselības jomā.

78. Kritēriji par valsts standartu piemērojamību un tādas uzraudzības iestādes identifikāciju, kurai jāizskata iespējamās sūdzības ar VDAR 17. pantu saistītos gadījumos, kas tika noraidīti, izmantojot šo atbrīvojumu, ir aprakstīti iepriekš.

2.4 Arhivēšanas nolūki sabiedrības interesēs, zinātniskās vai vēstures pētniecības nolūkos, vai statistikas nolūkos saskaņā ar 89. panta 1. punktu, ciktāl 1. punktā minētās tiesības varētu neļaut vai būtiski traucēt sasniegt minētās apstrādes mērķus

79. Šā scenārija gadījumā meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzējam jāspēj pierādīt, ka noteikta satura dzēšana no rezultātu lapas ir nopietns šķērslis zinātniskās vai vēstures pētniecības mērķu vai statistikas mērķu sasniegšanai vai pilnībā liedz to sasniegšanu.

80. Ir jāsaprot, ka meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzējam ir jāsekmē šo mērķu sasniegšana. Iespējamība, ka rezultātu ierobežošana varētu būtiski ietekmēt meklētājprogrammas pakalpojumu lietotāju pētniecības mērķus vai statistikas mērķus nav nozīmīga šā atbrīvojuma piemērošanas ietvaros. Ja šādi mērķi pastāv, tie būtu jāņem vērā, nodrošinot līdzsvaru starp datu subjekta tiesībām un interneta lietotāju interesēm piekļūt šai informācijai ar meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzēja starpniecību.

81. Ir arī jāņem vērā, ka meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzējs var sekmēt šo mērķu sasniegšanu, neizmantojot saikni starp datu subjekta vārdu un meklēšanas rezultātiem.

2.5 Likumīgu prasību celšana, īstenošana vai aizstāvēšana

82. Ir ļoti maz ticams, ka meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzēji varēs izmantot šo atbrīvojumu, lai noraidītu svītrotāņu pieprasījumus saskaņā ar VDAR 17. pantu.

83. Papildus jāuzsver, ka svītrotāņu pieprasījumi paredz noteiktu rezultātu neiekļaušanu meklēšanas rezultātu lapā, kuru nodrošina meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzēji, kad kā meklēšanas kritērijs tiek izmantots datu subjekta vārds. Informācija joprojām ir pieejama, izmantojot citus meklēšanas terminus.